

શ્રી બહુચરાજી માતાના ગરબા.

સૌ લ'કીનો ગરબો અને આનંદનો ગરબો.

મુદ્રક રંગેશ સાર આજી.

૨૪૮૦૨

વીસમી સદીની

નવીન શોધ

સંગ્રહણી (ગાળતી) માટે અમૃતમય

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

| ગજરાતી કૅપીરાઈટ અમળ

અન્ત્રમાય, ૧૪૮૦૨

નર્મક

પુસ્તકન નામ અહુસરાજી માલાના ડારબા

વિષય 17-24 ના 1 2

શ્રી ગણેશાય નમઃ

શ્રી બહુચરાજી માતાના

ગરબા

તથા

સોલંકીનો ગરબો આનંદનો ગરબો

અને

પ્રભાતીયાં, આરતી થાળ વીગેરે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

ઠે. કાલુપુર રોડ-અમદાવાદ.

તથા

સોમચંદ કેશવલાલ શાહ.

ઠે. પંચમાષ્ટની પોળ-અમદાવાદ.

રજીસ્ટર કરાવી સર્વે હક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

સુધારા વધારા સાથે આવૃત્તી ત્રીજી પ્રત ૪૦૦૦

સંવત ૧૯૮૫

સને ૧૯૨૯

રાયજી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ કપાસીઆ બજારમાં રાયચંદ હીરાચંદ

છાપ્યું. ઠે. કાલુપુર-અમદાવાદ.

મૂલ્ય ફક્ત ચાર આના.

કોપીરાઈટ સંગ્રહ

પુસ્તકો વેચનાર બુકસેલરો તથા ચોપડીઓ

વેચનાર ફેરીઆઓને ખુશ ખબર

લાલમાં અમારા તરફથી સસ્તા અને સારા સુશોભીત પુસ્તકોવાળા રંગીન શાહીથી લલકાર્યા પુસ્તકો છપાઈ બહાર પડ્યા છે, ને બીજા નવા નવા છપાઈ બહાર પડે છે, માટે એકવાર હમારી મુલાકાત લેવાથી ખાતરી થશે ને આપનું નામ નોંધાવશે તો નવા છપાઈ પુસ્તકો આપને જણાવતા રહીશું.

ગામેગામે એજન્ટો જોડાશે છે.

તમે બીજાને બહેપાર કરતા હો તેની સાથે વીસ પચીસ ફેરીઆના હમારા છપાવેલા સારા, સસ્તા અને સુશોભીત પુસ્તકો રાખશો તો હુંકા મુંડીમાં ઘણો સારો લાભ મેળવી શકશો. અમારું ઠેકાણું—

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા. કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

પ્રેમ, શૃંગાર, હાસ્ય અને કરુણા રસથી ભરપૂર
એક કલિપત નાવેલ.

નટવર યાને ઝેરનો પ્યાલો.

મુદ્દમ ફક્ત આઠ આના. પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

આ નવલકથા અતિ બોધદાયક છે, જેની અંદર સ્ત્રીઓને પતિ પ્રત્યે પ્રેમ, કુછંદી થવાનાં કારણ, ધરના નોકરોની વર્તણૂક, વ્યભીચારીઓની દશા, મીત્રોમાં વીરોધ, સ્ત્રી પુરુષની પરીક્ષા, સદાની મોહકાણ પરદેશમાં દુઃખ, પારકી તાબેદારીનો ચીતાર મોહમયી (મુંગધ) નગરીનો કેટલોક જાણવાબેગ ચીતાર, વગેરે આબેહુજ બતાવ્યા છે. આ પુસ્તક ધાર્મિક રમદાયક અને બોધ લેવા લાયક છે માટે તાકીદે મંગાવો.

મળવાનું ઠેકાણું—

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા. ઠે. કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

ૐ

શ્રી બ્રહ્મચરાજ માતાના ગરબા

ગીતી

માતૃ સરસ્વતી વિનતી, નીજ બાળની ઉર વિષે ધારાં;
આ કલમથી જે લખતાં, દોષ રહે તે કૃપા કરીને દાખો.

ગણપતીની સ્તુતી (રાગ પ્રભાત)

જય જય શીવ મુન ગણપતી દેવા,
ગણપતિ દેવા, હું તો કરે તારી સેવા. જય૦
શુભ કામ ઈચ્છું આજે, પુણી કરજો મારા કાજે,
રીઢી સીઢી તમને ઇજે, દયાળુ છો દેવા. જય૦
દોષ પાપ હરજો મારા વિઘ્ન દુર કરજો સારા,
સાધુગતે રાખો તારા, ઘર થાળ મેવા. જય૦
ઈચ્છું કાવ્ય કરવા તારી, મતી પહોંચે નહી મારી,
દાસ તારો લેજો ધારી, આપો ભુક્તી દેવા. જય૦
અદ્ય મતી મારી જાણો, દયાસીંધુ પ્રેમ આણો,
ગાદિ શું હું તારા ગુણો, સદા ઈચ્છું સેવા. જય૦

દેવી પ્રાર્થના.

નમુ હું તો નીશદીન સરસ્વતીને
 પ્રથમ સ્તુતિ, કર હું તુજની
 ઈશ્વરી, તુ ખરી, દીલ ધરી, મન ઠરી,
 તારણ, મારણ, તમે આધારણ. નમુ૦
 પ્રેમ પુર્વક વિનયું તમને,
 રીઝી સીઝી દેખે અમને;
 રસના દાયક થાજે સૌને. નમુ૦

રાગ-પ્રભાત.

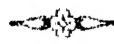
ગરીબ નીવાજ મારે આશરે તારે, દાસને પાર ઉતારેરે,
 સંસાર સાગર મહાજળ ભરીઓ, લાગે છે ખારે ખારેરે,
 મુજ રંકપર રહેમ કરીને, બેડા પાર ઉતારેરે. ગરીબ૦
 ધર્મ કર્મમાં કાંઈ નવ સમજ્યો કર્યા ન શુદ્ધ વીચારેરે,
 અનીતી અવર્મમાં મસ્ત બનીને, બાંધ્યો પાપનો ભારેરે. ગ૦
 લાખ ચોરાશી ફરી ફરી થાક્યો, આવ્યો ન એકે આરેરે,
 કેશવલાલ કહે માજી પ્રતાપે, મન મમતાને વારેરે. ગરીબ૦
 પ્રભાત.

આઘશક્તિ અલબેલી અંબા, જગમાં જોત પ્રકાશેરે,
 ત્રીગુણ રૂપ, માં આપતું જોતાં, કષ્ટ બધાં દુર થાશેરે,
 અકળગતી માં તારી નીહાળી, પામર આવે તુજ પાસેરે. આઘ૦
 દેવ તણા દુઃખ હરવાને, ચડયા ભકતોની વારેરે;
 અહીસાસુર મહિસાસુર રાણી, દેવ દુઃખ નીવાર્યારે. આઘ૦

આરાસુરમાં અંબા ખીરાજે, પાવાગઢ માં કાળીરે;
 દક્ષીણમાં છે તુળજા ભવાની, ચુવાળ બહુચર બાળીરે. આઘઠ
 કેશવલાલ કહે માણ પ્રતાપે, પુરજે સૌની આશરે;
 તમ ચરણનું ધ્યાન વરીને, રાખી બેઠા વીશ્વાસરે. આઘઠ

રાગ-પ્રભાત.

તમે જાગોરે બહુચરમા માણ વાણેલાં વાહ્યાં,
 મુખ જોવા સુરીનર સુની આવ્યા, દોડ્યાં વસ્યાં વાયાં. તમે.
 જ્યોત્તી ઉઠીને જ્યોગ સંભાળે, ગુણીજન ગાયાં.
 ભાંચનીએ ઉઠીને રે, વેહેલાં વહોલોણાં સાધ્યાં. તમે.
 જાગી જીગતજનેતા જીગતે, ત્રીભોવનરાયા;
 નીરખી વદન સુદન શું હૃદય્યાં, નથી પડ્યા પાયા. તમે.
 જેજેકાર હુવો રે જગતમાં, નવનીવ સૌ પાયા,
 કહે હરગોવંદ શક્તિને સેવો સમરે મુખ થાયા. તમે.
 સકલ સૌખ્ય-શક્તિ-સિદ્ધિસમર્પક.

સોલંકીનો ગરબો.

સમે શંભુજીના સુતને આરાધુ, અન્થ જ્ઞાન બુદ્ધિવડે
 સાધુરે; મારી બહુચરાજી માત. ટેક. સરસ્વતી હાથ ઝાલોને
 મારે, કરં વર્ણન શ્રી બહુચરાજી તમારોરે. મારીં ૨ બ્રા-
 હ્મણ ભાવે ભર્યો બ્રાત ખાત બોલે, ન આવે નમ્ર શંખલ-

પુર તોલેરે. મારીં ૩ કોમળ કડલામાં કાંબીઈ ખીરાજે.
 પગ પહોંદે ગગન ચૌદ ગાજેરે. મારીં ૪ દસ આંગળીએ
 વીંટીયુંના વાળા, નાખ વીસ ચળકે નવ લક્ષ તારારે. મારીં
 ૫ પહેર્યો વેઢસા ને ગુજરી રૂઢી, બાંહે બાજુબંધ કનક
 મધે ચુડીરે. મારીં ૬ ભાલ બ્રહ્મીમાં રવી તારા ઝળકે,
 છુટે અંબોડે શિરોમણિ નાગ લળકેરે. મારીં ૭ લાયક
 વાળી વાળીના રંગ જીવા ગોળ, બુધરા વાજે વીંછુવારે.
 મારીં ૮ શંખલપુર સર્વે વૈકુંઠમણી છે, તેને માથે માત
 બહુચરા વણી છેરે. મારીં ૯ મેરૂ મૂકી ઘોળાગઢ આવ્યાં,
 રાજ શંખલપુર સોહાવ્યારે, મારીં ૧૦ છળવા શોણીત-
 પુરનો ભુષ, વિધનાથે વધુ વામન સ્વરૂપરે. મારીં ૧૧
 વામન સ્વરૂપે બળીનું રાજ હીધું, કદમ વણ વચ્ચે માપ
 એ કીધુરે. મારીં ૧૨ ત્રીજું કદમ પાતાળ વચ્ચે
 માપ્યું, માન સરોવર માણને કાજ રથાણુરે. મારીં ૧૩
 દુર્યુ પાતાળ પગનું જોર બાળી, તેમાં પ્રગટ્યું સજીવન
 પાણીરે. મારીં ૧૪ જળ પ્રગટ્યું જોઈ પ્રસન્ન થયું વન,
 તેમાં આપ માણ પુરપાતનરે. મારીં ૧૫ ઘોળાગઢનું તે રાજ
 મૂકી હીધું, આસને આવીને તે ઠામ કીધુરે. મારીં ૧૬ મુખ
 પામ્યાં આસન કરી સ્વીર, સરોવરમાં પુનમ શરીરે. મારીં
 ૧૭ રોમ ખીલ્યાં ભરાઈ રસધુલે, આસન વાળી બેઠાં વરખ-
 ડીને મૂળેરે. મારીં ૧૮ અભે આસન કરી માતા રહ્યાં, પરછા
 આપીને માતા ત્યાં થયાંરે. મારીં ૧૯ આપે મતિ માને
 નામું, કરી કરુણા જોયું કાલરી સામુંરે. મારીં ૨૦
 વળે સોલંકી તે રાજમણી છે, ચળકે ચારસે ચુંવાળનો વણી

છરે. મારીં ૨૧ વળે સોલંકી પવિત્ર જેનું નામ, ઘેર એ-
કસોને આઠ દુજે ગામરે. મારીં ૨૨ વળે સોલંકી વૃદ્ધ
થયા રાય, પેટ પુત્ર નથી એ મોટા અન્યાયરે. મારીં ૨૩
વળ સોલંકીની રાણીઆ સોહાવે, તેનું પિયર વસઈ મધ્યે
કહાવેરે. મારીં ૨૪ રૂપ રંગ ને પ્રેમરસ ખીલી, કૂળ ઉંચું
ને જાત વાઘેલીરે મારીં ૨૫ તેને ગર્ભ રહ્યો નાભીને પ્રકાશ,
તેની પ્રજાને પુત્રની થઈ આશરે. મારીં ૨૬ નવ માસ
થયા ગર્ભવાસ માંહી, પુત્રી જન્મીને નીશા ગઈ ત્યાંહીરે.
મારીં ૨૭ આશા પુત્રની હતી તે ઉડી ગઈ, મધ્યરાત્રે એક
દીકરી થઈરે. મારીં ૨૮ જન્મ થયો મધ્યરાત્રીને ટાણે, વાત
રાણીને વડારણુ જાણેરે. મારીં ૨૯ રાજા વૃદ્ધને રાણીની
જીવાની, વાત રાખા નગરમાં છાનીરે. મારીં ૩૦ વાત હોઠ
બહાર ફડફડરે, રાજા ફટાઈઆને ઘેર જશેરે. મારીં ૩૧
વેણુ પ્રભાતે વડારણુ કહ્યો, વહેંચ્યા સાકર રાયને કુંવર થયોરે,
મારીં ૩૨ વાત વડારણુની નગરમાં જાણી, શુભ દેશમાં તે
સાકરો વહેંચાણીરે. મારીં ૩૩ વાત લોક કરે છે રાજાનું
રહું પણ, કયું સગપણુ જઈ પાટણુરે. મારીં ૩૪ વેવાઈ-
શાળમાં વાધ્યા છે રંગભેર, કન્યા સત્તર કુંવર વરસ તેરેરે.
મારીં ૩૫ કોમળ લહેર પાટ અંગમાં સોહાવે. તેને મર-
દંગી વસ્ત્ર પહેરાવેરે. મારીં ૩૬ છે કન્યા ને કુંવર કહ્યો છે,
ઉર ઉપર તો અંબુજ રહ્યો છેરે. મારીં ૩૭ કન્યા તેડી
પાટણુ થકી ઘેર, રાત અડધીએ તે ઊપની રી પેરેરે.
મારીં ૩૮ જમસ્તાદીલ સ્થીર સંજોગ, માગ્યા ભામનીએ
ભરથાર સાથે ભોગરે. મારીં ૩૯ થાળ ભરી કન્યા તતખર

થયાં મહિપતિની મેડી ઉપર ગયાંરે; મારીં ૪૦ આનાકાની
 થઈ જાંત પડી ભારી, વાત ચાંવડીએ લીધી વિચારીરે મારીં ૪૧
 જાણ્યું ખીરાજ્યો છે ભલો ભુપાળ, વાંક કોનો કાઢું કુ-
 ટ્યું આ કપાળરે. મારીં ૪૨ અણુવર હતા સોલંકી જેવા
 ભુપ, જ્યારે જોયું ત્યારે નારી જેવું રૂપરે. મારીં ૪૩ મહા
 દુઃખથી ચીંતાતુર થઈ, આણું આવ્યું ને પિયર પછી ગઈરે.
 મારીં ૪૪ માએ માનુનીનું મુખ જોયું ન્યાળી, સારા ભવ
 વચ્ચે દેહ જાણે બાળીરે. મારીં ૪૫ માતા જીવે છે માનુની
 કેરે મુખ, સામા સાસરામાં કોનું છે દુઃખરે. મારીં ૪૬
 દુઃખ નથી સુખ મરજે માને બાપ, જન્મ થતાં શે કરડ્યો
 ન સાપરે. મારીં ૪૭ ઘણા સુખમાં લખાયું બહુ દુઃખ
 ગળથુથીમાં શે ન પાયું વિખરે. મારીં ૪૮ વાત કહાડી
 પરણ્યાની રીત ભારી, નર જોયા વિના પરણાવી નારીરે મારીં ૪૯
 વળી પાટણમાં વાત બંધ થાય, ક્યો મહિપતિએ મોટો
 અન્યાયરે. મારીં ૫૦ એવી અવર્મ વાત મચાવી, એણે પુત્રી
 સાથે પુત્રી પરણાવીરે. મારીં ૫૧ વેણ પુત્રીનાં કંઠણ ઘણું
 લાગે, તેડું જમાઈ તો જાંત મારી ભાગેરે. મારીં ૫૨ વેણ
 પ્રજનાં પોતે રહ્યો સાહી, તેડું સાસરે રમવા જમાઈરે.
 મારીં ૫૩ વાત મહિપતિએ કરી ભારી, લખ્યો કાગળ સાંઠ
 હલકારીરે. મારીં ૫૪ ભાતભાતના ભલા સર્વે સોહાવો સો-
 લંકી સાથે સાહુ રમવાને આવોરે. મારીં ૫૫ સુણી વાત સો
 હરખે ભરાયા ચઢી સે.લંકી તે ચારસે ગયારે. મારીં ૫૬
 બન્યા વરેણાં પહેરીને નરેશ, કોઈને વરસ થયાં સાળ ને
 વીસરે. મારીં ૫૭ પહેરી બખતર પાખર, ભૂમિ ખેલ્યા, સ-

જ્યાં આલુપણુ બન્યા ગોરખ ચેલારે. મારીં ૫૮ હૈયે હુરખ
 તે ઘણું ભરાયે, પછી ભોજનની વેળા થાયેરે. મારીં ૫૯
 બોલ્યા સોલંકી સાથ સાસરો વાણી, થાઓ તતખરે ગંગા-
 જળ પાણીરે. મારીં ૬૦ સાથે સર્વેને જમવાનું મન થાય,
 તેજપાલ ઘણું મનમાં પસ્તાયરે. મારીં ૬૧ મૂકાવ્યું પાણી
 કર્યો તપાસવાનો વિચાર, પાસે ચાવડા ઉભા રહ્યા દશ બા-
 રરે. મારીં ૬૨ સસરો બોલ્યા વચન ગર્વ ભરાયો, જમાઈ
 થાક્યા હશે ચોળીને નવરોવોરે મારીં ૬૩ ઉર ઉપન્યા અં-
 બુજ પુર લાજે વસ્ત્ર ઉતારું તો સભામાં ભરમ ભાગેરે. મારીં
 ૬૪ પુત્રો વડસાસરાએ હાથ સાહ્યો મરણ ભણું મનખો
 જાશે બંધારે મારીં ૬૫ અતે નાહાનો જડે નહિ ઠામ, બા-
 ઘ્યે ઘાલી નાસવા તણી હામરે. મારીં ૬૬ નાખ્યો હાથને
 કટારી આવી કુમ, તે સામે પડી પાટણ વચ્ચે બુમરે. મારીં
 ૬૭ દીલ ધરતાં તે વાત હવે કાવી, લાલ ચાકર પાસે મં-
 ગાવીરે. મારીં ૬૮ હયામચ લોક મધ્યે મચાવી, મુગલ મ-
 ત્યા. વીસ બાવીસરે. મારીં ૬૯ ક્ષત્રી બુમ મુણી મૂર ઉપન્યું
 આપ, કોટી ગોહત્યાનું બેસે શીર પાપરે. મારીં ૭૦ પોત્યા
 પેંગડામાં પગનું જોર જાણી, માર્યો આંચકો મુગલ નાખ્યા
 તાણીરે. મારીં ૭૧ કરમહીણે કર્યો ત્યાં તે મોટો ફંદ, કર્યો
 બાર દરવાજા બંધરે. મારીં ૭૨ સેન ચાવડા લઈ ચાલ્યો
 ઘણું જોર, આગળ જાય સોલંકી તારો ચોરરે. મારીં ૭૩
 ઘોડા જોર કરી ચાવડે હલકાર્યા, ચોક ચારસે સોલંકી ત્યાં
 માર્યારે. મારીં ૭૪ તેજપાલને લીધો ત્યાં ધરી, થયો હો-
 કારોને ઘોડી પાછી ફેરીરે. મારીં ૭૫ ચડ્યું તેજપાલને

ઘણું શુર, શુરા સાતસેં કર્યા ચક્રચુરે, મારીં ૭૬ રોશમાં
 ખાલી આંખે આંખ્યાં જળ, શુરા સાતસેં માર્યાં ખરછીને
 કરારે. મારીં ૭૭ કર્યો હેરાન રોશ થઈ શુદ્ધિ, મારીં એડી
 દરવાજે લાલ ફૂતીરે. મારીં ૭૮ વીકર સમા થયે ત્યાં ઘણું
 વિલાસે, ચાલી કુતરી ઘોડીની વાંસેરે. મારીં ૭૯ ચાલી ઘોડી
 દક્ષિણ ખુણ ન્યાળી, લાલ રહેતી નથી હાથમાં ઝાલીરે.
 મારીં ૮૦ ચૈત્ર માસનો તડકો તે ઝાલો, મધ્ય ઝાડી વચ્ચે
 ઝાલરી નાહોરે. મારીં ૮૧ કર્યો પશ્ચિમ ઉપર પ્રવેશ, છુટો
 અખોટો ભૂમિ ભરાય કેશરે. મારીં ૮૨ જીવ મ્થીર નથી
 શોરશો મચાવે, પરિણત્ત પછી શાન્તિ પમાવેરે. મારીં ૮૩
 આંખ્યાં છે ચંદાર દઈ ખોડ વન પાસે, સમીસાંજ થઈ ત્યાં ની-
 વાસેરે. મારીં ૮૪ ચૈત્ર માસનો જખરો છે દન, લાંબો
 તાપ ને અકળાયું તનરે, મારીં ૮૫ કર્યું આસન આવી ત્યાં
 ભોમખડી, ધાન કુતરી જઈ ખાખડામાં પડીરે. મારીં ૮૬
 ઘોડી વારે જઈ જળ પીયા લાગી, કીધા કુતરો ને જાંત સો
 ભાગીરે. મારીં ૮૭ ચડી વરખડે દીકું નહિ કોઈ જત, ત્યારે
 ઉતાર્યું જઈ લાલ કેઈ સાજરે. મારીં ૮૮ અદોર વનમાં
 લોકોની ઘણી ચોરી, લાલ ખાખડા ઉપર ખાખચે દોરીરે.
 મારીં ૮૯ લાલ નવરાવીને છાડ્યો અછાડો, મટી ઘોડી ને
 નીપજ્યો ઘોડારે. મારીં ૯૦ વિદ્યાસ આંખ્યાં ઘણા ખાખને
 મન, જળ વચ્ચે ઝંપલાયું માડ તનરે. મારીં ૯૧ ચડી વર-
 ખડીએ શોક સમાવા, કોઈ દીકું નહિ પછી ગયાં નહાવારે
 મારીં ૯૨ આભુપણ ઉતાર્યા કોઈ ન દેખે જન, ઉતાર્યા જ-
 ણમાં ને પ્રસવ્યું તનરે. મારીં ૯૩ ઉર દૂરનાં ગયાં છે સ-

માર્ગ, મઢી નારીને લુખે મુછ આવીરે. મારીં ૯૪ રેણી
 મઢી ગઈ ઉઘ્યા જરફ, મઢી મેરી ને માણ્યે કીધો મરઠરે
 મારીં ૯૫ કયું ત્રીશુળ તે વરખડીના મૂળે, આ એવાણીએ
 ભોમ મને જડે. મારીં ૯૬ માણ મળ્યાં રૂપ મેરીનું સ-
 માવ્યું, સજ્યું શહેર કાલરી ગામ આશયુંરે. મારીં ૯૭
 આવી સેવકને લીધા કરસાહી, વળ સોલંકીને ઘેર વધાઈરે.
 મારીં ૯૮ વાળ્યું વેર આવ્યું ચારસેરનું ટાણું, પહેલા પાટ-
 લમાં મોકલાવ્યું આણુંરે. મારીં ૯૯ આવ્યું મુખને એને
 પડ્યું રેન, એવે આવ્યું બોડી મુગલ કેર સેનરે, મારીં
 ૧૦૦ ચડી કોઈ અસુર આવ્યો જાગી, મતિહીણે દેવમૂર્તિ
 લાગીરે. મારીં ૧૦૧ ત્રણલોકમાં પડાવે છે ત્રાસ, '૧૨મ'
 હિંદનો કરાવે છે નારારે. મારીં ૧૦૨ માથે મરણ મળે
 નહિ કોય, શાંગ આવ્યો શહેર સિદ્ધપુર માંહેરે. મારીં ૧૦૩
 રોક્યા બ્રાહ્મણ ને દેવ કોઈ બતાવો; નીકર વરમ હમારામાં
 આવોરે. મારીં ૧૦૪ હિંદુ મઢીને મુસલમાન થાઓ, પડા
 કલમેને મુખે મુલાં ગાઓરે. મારીં ૧૦૫ લુખે બ્રાહ્મણ સ-
 વેને સતાધ્યા, લાજ જતાં નીલકંઠ બતાવ્યારે. મારીં ૧૦૬
 અજા ત્રણ મારી મૂકીને જાય, સાચ વિના સજીવન ક્યાંથી
 થાયરે. મારીં ૧૦૭ મુવાં મડદા નથી જીવ્યાં કાંએ, ઘેરો ઘાલ્યો
 સિદ્ધપુર માહેરે. મારીં ૧૦૮ દેવ બ્રાહ્મણનાં તન અકળાવ્યાં,
 પહેલે પોકારે બહુચર માતા આવ્યાંરે. મારીં ૧૦૯ તમ
 કુળવંતા બ્રહ્મ કેમ થાઓ, વશુ પશ્ચિમમાં મુજને બતાવોરે.
 મારીં ૧૧૦ ત્યારે બ્રાહ્મણને સાચ વણું આવ્યું, સ્વપ્નુ આ-
 વ્યું તેથી બોલતાં ફાવ્યુંરે. મારીં ૧૧૧ મુસલમાનને બ્રાહ્મણ

કહે છે, ચાલો પશ્ચિમમાં બહુચરી વસે છેરે. મારી. ૧૧૨
 ખસેખોતેર બ્રાહ્મણ ત્યાં ઝાલ્યા, અસુર આથમણા લઈ
 ચાલ્યારે. મારી૦ ૧૧૩ વીકટ ઝાડીને દેવ સૌ જીવે, આવી
 આસન કીધું વરખડી મૂંગેરે. મારી૦ ૧૧૪ માના તેજમાં
 નથી કંઈ મણા, બાઈને પારે આવે છે લોક ઘણારે, મારી૦
 ૧૧૫ માને પારે મરઘા ઘણા રમે છે, જોઈ મુગલનો જીવ
 ભમંછેરે. મારી. ૧૧૬ ઝાલ્યા મરઘા નર ને કાંઈ માદા મારી
 અસુરે ત્યાં ભક્ષ કરી ખાવારે. મારી. ૧૧૭ પહોર રાતરે
 મુવા મરઘા બોલ્યા, ત્યારે મુગલ ઘણા અકળાયારે. મારી.
 ૧૧૮ માઝે અસુર ઘણા અકળાવી, ફાડી પેટ મરઘા નીકળ્યા
 સહીરે. મારી૦ ૧૧૯ માના મરઘા નીકળ્યા છે સર્વ, ત્યારે
 ઉત્ત્યા અસુરનો ગર્વરે. મારી. ૧૨૦ બોડી મુગલને સાચ ઘણું
 આપ્યું, માને ચરણે જઈ શીશ નમાવ્યુરે. મારી. ૧૨૧ ઘણા
 જોયા મેં દેવ બધા ન્યાળી, નવખંડામાં તું બહુચરા બાળીરે.
 મારી. ૧૨૨ માને પારે આવ્યો પાછા નહી જાઉં, મુસલમાન
 મટી હિંદુ થાકીરે. મારી. ૧૨૩ ત્યારે માજીએ કોપ કીધો,
 તારા લશ્કરમાં મરણુ ભય પેઠારે. મારી. ૧૨૪ માજી માફ
 કરો જાવ માફ નામ, તારા સોલંકીનો હું છું ગુલામરે.
 મારી૦ ૧૨૫ ત્યારે કહણા કરી માજીએ જોયું ન્યાળી, મારા
 સોલંકીનો જળ કાલરીરે. મારી. ૧૨૬ વંશ રાખવાને કાલરી
 ગયો છે, તે દેશી મુસલમાન થયોછેરે. મારી. ૧૨૭ યાદ રહ્યું
 છે બહુચરાએ કામ, ત્યારથી થયું ખંખારીઆ નામરે. મારી.
 ૧૨૮ તેતો બોલે ને બોલે બંધાણો, અંતે ચાકર એ સોલંકી
 તણારે. મારી૦ ૧૨૯ પુરૂષ કર્યો નારીને પસાર, સૈકા સતા-

શીયાને વીસ્તારરે. મારી. ૧૩૦ પહેલે લાખ્યું સર્વ પરમાણ,
 ગઈ વધાઈ પાટણ થયું જાણરે. મારી. ૧૩૧ ચિત્ત ચાવડાને
 ખચીત ન આવે, પુરૂષ નારનો કોણ નીપજવેરે. મારી. ૧૩૨
 બોલે વાણી મધુરી રસ મીઠી, લેઈ ત્રિશુળ માણ હેયે બેઠીરે,
 મારીં ૧૩૩ શુભ સુખ થયું માએ દુઃખ સમાવ્યાં ચડી
 ચાવડાજી તેડવા આવ્યારે. મારી. ૧૩૪ સોલંકીને લઈ
 પાટણ ગયા છે, સાથે સસરો જમાઈ એકઠા થયા છેરે. મારી.
 ૧૩૫ બાધી હાથ ને સસરો લાગ્યા પાય, માફ કરો માણ
 થયો મહા અન્યાયરે. મારી. ૧૩૬ કહ્યું વેણ માએ કીરપા
 કરી એવું સુખે ગમે તે વરદાન દેવુંરે. મારીં ૧૩૭ લઈ
 કન્યા સોલંકી ઘેર જાય, મહા વનમાં માણનું દેહેરું થાયરે.
 મારી. ૧૩૮ ચિત્ત ચાવડે ખચીત મન જાણ્યું વળી માંડયુ
 સાતસેનું યાજુરે. મારી. ૧૩૯ આપી વિદાય ને લાગી પાય;
 કન્યા તેડી સોલંકીને ઘેર જાયરે. મારી. ૧૪૦ તેજપાળ કહે
 મન માન્યું માફ, માના હુકમે કરાવ્યુ દેહેરુંરે. મારીં ૧૪૧
 એ એવાણા વરખડી બતાવી, આસન કરવાને ભૂમિ બોદા-
 વીરે. મારી. ૧૪૨ મનમાં હરખ તેજપાળને ન માય, મહા
 વનમાં માણનું દેહેરું થાયરે. મારી. ૧૪૩ કામ પુરું કરો
 ના રહે અધુરું; તેજપાળ કહે આ બાબડું પૂરોરે. મારી.
 ૧૪૪ કહું દેહેરું તે વરખડી માંય, ત્યાંતો સતી બહુચરા
 પુજાયરે. મારી. ૧૪૫ કહું દેહેરું તે વરખડીછ માંહી, મોટા
 વર્ણનમાં તો બહુચરા બાધરે. મારી. ૧૪૬ બોલો જાણી માએ
 કરાર જાણી ગોખ કર્યો છે ઉત્તર ભણીરે. મારી. ૧૪૭ કરી
 ગોખ જોય ગુણવંત જોઈ, માએ એવું કયું નહિ કોઈરે.

મારી. ૧૪૮ રચી પૃથ્વી કરી જુગ ચાર, તેમાં હાથ ચારે
 ધર્યાં અવતારરે મારી. ૧૪૯ કાશી, બદરી ને કેદાર, સૌ
 દર્શન કરે માને દ્વારરે. મારી. ૧૫૦ માયા માજની ચૈદ
 અઢાંડરે, આળ્યો સત્ય જોવા ગુજરાત ખંડરે. મારી. ૧૫૧
 કર્યાં પ્રત્યક્ષ વૈકુંઠ જોવો પારો ગુજર ખંડમાં પાટણવાડરે.
 મારી. ૧૫૨ રામ નામનો વધારો ઘણો થાય. પારે આવે
 તેનાં પાપ નાશ થાયરે. મારી. ૧૫૩ કાશી, બદરી ને કેદાર
 હશે કાંઈ, સર્વ તીરથ શાંખલપુર માંહીરે. મારી. ૧૫૪
 માના પ્રેમની કળા કહું છું, વરં ધ્યાન પશ્ચિમમાં રહું
 છું મારી. ૧૫૫ આદિ અનાદિ વસીછું તારી પાસ ગામ
 ગામડામાં માતાનો વાસરે મારી. ૧૫૬ આદિ અનીદિવ
 તમે છો પ્રસન્ન, ઘણું કહીએ શું કહેવાતું નથી મનરે.
 મારી. ૧૫૭ વારે વારે કરે માનું વખાણ, નથી થતું તમ
 માફ મનરે. મારી. ૧૫૮ દિન જાણી દયાળી હાથ ઝાલ,
 સેને સોલંકીનું કીધું ન્યાસરે. મારી. ૧૫૯ ગ્રહી હાથ વીરનું
 થીર લેશે આગળ ઘણું અણુઘટતું થશેરે. મારી. ૧૬૦ મુ-
 ગલોના શીશ માંહી રડવડશે, આગળ ઘણું અણુઘટતું થશેરે.
 મારી. ૧૬૧ તેજમલ છે માજનો તન, અખંડ કીધો સોલં-
 કીના વંશરે. મારી. ૧૬૨ ચિત્ત ચાહીને ચરણ સામા થશે,
 નિશ્ચે તેજમલને પુત્ર થશેરે. મારી. ૧૬૩ મોઢ આઠાણુ
 અનુભવી લીધો, માના મુખમા વાસ આવી કીધોરે. મારી.
 ૧૬૪ માને પાયે મેં પ્રેમરસ પીધો ગરબો આનુની સાલમાં
 કીધોરે. મારી. ૧૬૫ પ્રેમે માનો ગરબો ગાળ્યો સૌ, ગરબો
 જોડ્યો મેં ભુગળ માંહીરે. મારી. ૧૬૬ આઠ હજાર ને

સાતસેં વરસ, તે દીને આપ્યું માએ યુરપાતનરે. મારીં
 ૧૬૭ દયારામ માળના ગુણ ગાય, તારા હાથની હમેશ
 શીર છાયરે. મારી. ૧૬૮ માતા બહુચરા ભવાની તું માય,
 હુકો એકસો ને સુયાસી પૂરી થાયરે. મારી. ૧૬૯ માળ
 પુરપ પિયેરતું દાવે, મહા દુઃખીઆનાં દુઃખ તું સમાવેરે.
 મારી. ૧૭૦ તો એ તારું વર્ણન પૂરું ન થાયે, કરજે કંઠણા
 સર્વ પુર માંડિરે, મારી. ૧૭૧ તને સૌ કર જોડીને બાળ,
 તેતો કર્યાં સર્વને નહાલરે. મારી. ૧૭૨ શુક્લપક્ષ એને માસ
 અપાડે, જન્મ થયો માળ પ્રગટ્યાં ત્યારેરે. મારી. ૧૭૩
 જેણે દર્શન કર્યો આવી ત્યાંય, તેનાં સંકટ હર્યો છે માયરે.
 મારી. ૧૭૪ ગામ ભુમોલનો વિપ્ર હતો સહાય, હતો વૃદ્ધએ
 મોટો અન્યાયરે. મારી. ૧૭૫ વંશ રાખવાને નહોતું કામ,
 વણા દુઃખે કર્યો મન વિચારરે મારી. ૧૭૬ બાપ બહુચરાને
 જમ ન્યાળુ, માને પાળે જમ દેહ મારો ગાળુરે, મારી. ૧૭૭
 બેઠા લાંબણ કરવાને સાર. એને લાંબણ થમ દશ બારરે.
 મારી. ૧૭૮ માએ સ્વપ્નું આપ્યું એને ભારી, ઘેર જાને
 રહેશે ગર્ભવાશ નારીરે. મારી. ૧૭૯ પુત્ર થયો એને માળને
 પશાય, આ દેશમાં માળતું નામ થાયરે. મારી. ૧૮૦ આંખો
 આંખોના માળને દરબાર, ઘણી લાંબણ થમ છે ઠારરે. મારીં
 ૧૮૧ ઉઘડી પદ્મ આંખો સારી થમ, ઉઠી માને ચરણે
 લાગ્યા જમરે. મારી. ૧૮૨ અખંડ રાજ રહેજે ગાયકવાડ
 તણું, કરી પ્રણામ ઉઘાસ મન આજુરે. મારી. ૧૮૩ કડી
 પાટણનું કરે રાજ ત્યાંય એમને દરદ થયું તે ન રૂઝાયરે.
 મારી. ૧૮૪ કીધું લોકોએ આવી એમને ત્યાંય, રાખો બહુ-

ચરા તણી ઉપમાયરે. મારી. ૧૮૫ રાખી બાંધા દીવસ આઠ
કેરી, માએ સાઈ કયું ત્યાં નજર ફેરીરે. મારી. ૧૮૬ કરી
હુશીયાર દુઃખ ગયું જ્યારે, માનું દેહેડું કરાવવા માંડયું
ત્યારેરે. મારી. ૧૮૭ તળાવ બોલાવવા માંડયું ચોકેરે માણ
પ્રસન્ન થયાં લાવી મેહેરરે. મારી. ૧૮૮ ચોકેર વર્મશાળા
કરી ત્યાંય વાગે ચોઘડીયાં દેવળ માંયરે. મારી. ૧૮૯ ખરચ્યા
રૂપીઆ લાખ બે ચાર, પાછળ બોઘું માનસરોવર સારરે મારી.
૧૯૦ ઘણું રહેજો રાજ ગાયકવાડ કેરું, એવી રીતે પુરું કયું
દેહેડુંરે. મારી. ૧૯૧ બ્રાહ્મણ દયારામ વર્ણવી ગુણ ગાય.
માતા બહુચરાનો સેવક કહેવાયરે મારી બહુચરાણ માત. ૧૯૨

આનંદનો ગરબો.

આમ આજ મુને આનંદ વાધ્યો અતિ ઘણો મા,
ગાવા ગરબા છંદ બહુચર માત તણો મા. ૧
અલવે આગપંપાળ આપિક્ષા આણી મા,
છો ઇચ્છા પતિપાળ ઘો અમૃત વાણિ મા. ૨
સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળ, વાસ સકળ તાહરો મા,
બાળ કરી સંભાળ કર ઝાલો મારો મા. ૩
તોતળા મુખ તંન તો તો તો કહે મા,
અર્થક માગે અંન નિજ માતા મન લહે મા. ૪
નહિ સવ્ય અપશવ્ય કહિ કાંયે જાણુ મા,
કળી કાઢાવા કવ્ય મન મિથ્યા આણુ મા. ૫

- કુલજ કુપાત્ર કુશીલ કર્મ અકર્મ ભર્યો મા, ૬
 મુરખ મન વહે મીન રસ રટવા ઉચર્યો મા.
 મુઠ પ્રમાણે મત્ય મન મિથ્યા માપી મા, ૭
 કોણ લહે ઉતપત્ય વિધિ રહ્યાં વ્યાપી મા.
 પરાક્રમ પર્મ પ્રચંડ પ્રખળ ન પલ પ્રીછુ મા, ૮
 પુરણ પ્રગટ અખંડ અજ થકો ઇચ્છું મા.
 અરણ્ય એછો પાત્ર અકલ કરી આણું મા, ૯
 પામું નહીં પણ માત્ર મન જાણું નાણું મા.
 રસના યુગમ હજાર તે રડતાં હાર્યો મા, ૧૦
 ઇશે અંશ લગાર લેઈ મન મથ માર્યો મા.
 મારકુંડ મુનીરાય મુખ માહાત્મ ભાખ્યું મા, ૧૧
 જયમુનિ રૂપિ જેવાય ઉર અંતર રાખ્યું મા.
 અણ ગણ ગુણ ગતિ ગાત ખેલ ખરો ન્યારો મા, ૧૨
 માત જગતિ જોત જળહળતો પારો મા.
 જશ તુણ વત ગુણ ગાય કહુ ઉંડળ ગુંડળ મા, ૧૩
 ભરવા બુદ્ધિ બે હાથ એવામાં ઉંડળ મા.
 પાગ નમાવી શીશ કહું વેલું ગાંડું મા, ૧૪
 માત ન ધરશે રીસ છો ખોલું ખાંડું મા.
 આઘ મિરંજન એક અલખ અકળ રાંણી મા, ૧૫
 તુથી અવર અનેક વિસ્તરતાં જાણી મા.
 શક્તિ સરજવા શ્રષ્ટ સેજ સ્વભાવ સ્વરૂપ મા, ૧૬
 કિંચિત કરણા દ્રષ્ટ કેત કેત કેટિ કલપ મા.
 માતંગી મુત મુક્ત રમવા મન દીધું મા, ૧૭
 જોવા જુક્ત અજુક્ત ચૌદ ભુવન કીધું મા.

નીર ગગન ભુતેજ સેજ કરી નીરમ્યાં મા,	
મારત વસ જે જે ભાંડ કરી ભરમ્યાં મા.	૧૮
તતક્ષણ તનથી દેહ ત્રેણ કરી પેદા મા,	
ભવ કંત કરતા જેહ સરજે પાળે ખેદા મા,	૧૯
પ્રથમ ક્યારા ઉચ્ચાર વેદ ચાર વાયક મા,	
ધર્મ સમસ્ત પ્રકાર ભુ ભણવા લાયક મા.	૨૦
પ્રગટ પંચમાં ભુત અવર સરવ જે કો મા,	
સકત સર્વ સંયુક્ત શક્ત વિના નહીં કો મા.	૨૧
મૂળ મહી મંડાણ મહામાયેશ્વરી મા,	
યુગ સચરાચર જાણ જે વિશ્વેશ્વરી મા.	૨૨
જળ મધ્યે જળસાંઈ પોદ્યા જુગજીવન મા,	
ખેઠાં અંતરીક્ષ આઈ ખોળે રાખી તન મા.	૨૩
બ્યોમ વિમાનનિ વાટય ઠાઠ ઠઠ્યો આછો મા,	
ઘટ ઘટ સરખો ઘાટ કાચ બન્યો કાચો મા.	૨૪
જનમ જનમ અવતાર આકારે જાણી મા,	
નીરમીત હીત નર નાર નખસીખ નારાયણી મા.	૨૫
પનંગ પશુ પક્ષી પ્રથક પ્રથક પ્રાણી મા,	
યુગ યુગમાં ઝંખી રૂપે રૂદ્રાણી મા.	૨૬
અક્ષુ મધ્યે ચૈતન્ય વચ આસન ટીકી મા,	
જણાવવા જન મન મધ્ય માતાકીકી મા.	૨૭
અનચર ત્રણ ચરણ વાયુ ચર વારી ચરતા મા,	
ઉદર ઉદર ભરી આયુ તુ ભવની ભરતા મા.	૨૮
રજે તમોને સત્વ ત્રીગુણાત્મા ત્રાતા મા,	
ત્રીભુવન તારણ તત્વ જક્ત તણી જાતા મા.	૨૯

- જ્યાં જ્યમ ત્યાં ત્યમ રૂપ શેં ધાયાં સઘળે મા,
કોટી કરેલા ધુપ કો તુજને ન કુળે મા. ૩૦
- મેર શીખર મહીમાય ધોળાઘડ પાસે મા,
ખાળી બહુચર માય આઘ વાસે વાસો મા. ૩૧
- ન લહે બ્રહ્મા ભેદ ગુહ્ય ગતિ તાહેરી મા,
વાણિ વખાણે વેદ શી મતિ માહેરી મા. ૩૨
- વિજ્ઞુ વિમાસી મનં વન્ય એમ ઉચરીયા મા,
અવર ન તુજથી અન્ય ખાળી બહુચરીયા મા. ૩૩
- માણે મન માહેશ માત મયા કીધે મા,
જાણે સુરપતિ શેષ ચહુ તારે લીધે મા. ૩૪
- સહસ્ર ફેલાવર શેષ સક્ત સખળ સાધી મા,
નામ ધર્યું નાગેશ કિરતી તો વાધી મા. ૩૫
- મચ્છ કચ્છ વારાહ નરસિંહ વામન થઈ મા,
એ અવતારો તારાય તે તે તુ મઈ મા. ૩૬
- ફેરાસુરામ શ્રી રામ રામ ખાળી બળજે મા,
ધ્રુવ કલંકી નામ દશવિધ ધારી દહે મા. ૩૭
- મધ્ય મથુરાથી ખાણુ ગોકુળ તો પોતું મા,
તેં નાંખી મોહોજાળ બીજુ કોઈ નોતું મા. ૩૮
- કુંજુ કુંજુ અવતાર કળિ કારણુ કીધું મા,
ભક્તિ મુક્તિ દાતાર થઈ દરશણુ દીધું મા. ૩૯
- વ્રંદલ વપુશક નાર્ય નહીં પુરવાં પાખુ મા,
એ આશ્ચર્ય સંસાર શ્રુતિ સંમૃતીએ લાખું મા. ૪૦
- જાણ્યે વિંઢળ કાય જક્ત કહે જુક્ત મા,
માત મોટો મહિમાય ન લહે ઇંદ્ર ઊગત મા. ૪૧

- મેરાંમણ મથમેર કીધો રવેયો સ્થીરમાં મા, ૪૨
 આકર્ષણ એક તેર વાસુકીગા નેતર મા.
 સુર સંકટ હરનાર સેવકને મનમુખ મા, ૪૩
 અવિગત અગમ અપાર આનંદીનિવ મુખ મા.
 સનકાદિક મુની સાથ સેવી વિધ્ય વિધ્યે મા, ૪૪
 આરાધી નવનાથ ચોરાસી સીધે મા.
 આવી અયોધ્યા ઇશ નામી શીશ વળ્યાં મા, ૪૫
 દશ મુસ્તક ભુજ વીશ છેદી સિત મળ્યાં મા.
 નૃપ ભીમકનિ કુમાર તમ પુજે પામી મા, ૪૬
 રૂકમણી રમણ મોરાર મન ગમતો સ્વામી મા.
 રાખ્યા પાંડુ કુમાર છાના સ્ત્રી સંગે મા, ૪૭
 સંવત્સર એક બાર વામ્યા તમ અંગે મા.
 બાંધ્યો તન પ્રદુમન છુટે નહીં કોઇથી મા, ૪૮
 સમરી પુરી સલખન ગયો કાળા ગ્રેહથી મા.
 વેદ પુરાણ પ્રમાણ શાસ્ત્ર સકળ સાખી મા, ૪૯
 શક્ત સકળ મંડાણ સરવ રહ્યાં રાખી મા.
 જે જે જાગ્યાં જોઈ ત્યાં ત્યાં તું તેવી મા, ૫૦
 સમ વીભ્રમ મતિ ખોઈ કહી ન શકું કેવી મા.
 ભુતભવિષ્ય વર્તમાન ભગવંતી તું ભવની મા, ૫૧
 આઘ મધ્ય અવસાન આકાશે અવની મા.
 તિમર હરણ શશિસુર તે તારો ધોખો મા, ૫૨
 અમિ અગ્નિ ભરપુર થઈ શોખો પોખો મા.
 ખટ ઝડતુ ખટ રસ માસ દ્વાદશ અતિખંધે મા, ૫૩
 અંબકાર દેવશ અનુક્રમ અનુ સંધે મા.

- ધરથી તુ ધન ધન્ય ધ્યાન ધરે નાવે મા, ૫૪
 પાલણુ પ્રજા પ્રજન અણુચીતવે આવે મા.
 સકળ શ્રષ્ટ સુખદાઈ પયદધી શૃત માયે મા, ૫૫
 સમને સરસરસાઈ તુ વિના નહીં કાંયે મા.
 સુખ દુઃખ બે સંસાર તારાં ઉપનાવ્યાં મા, ૫૬
 બુદ્ધ બળ ને બલિહાર ઘણું ડાયાં વાયાં મા.
 ક્રુધા ત્રશા નિદ્રાય લઘુચૌવા વૃંધા મા, ૫૭
 શાંતિ સુર ક્ષમાય તુ સઘળે શ્રદ્ધા મા.
 કામ કોવં મોહ લોભ મદ મચ્છર મમતા મા, ૫૮
 ત્રણ્ણા સ્થીર્થઈ થોભ શાંતી ને સમતા મા.
 અર્થ ધર્મને કામ મોક્ષ તું મમાયા મા, ૫૯
 વીર્ય તણે વીશરામ ઉર અંતર છાયા મા.
 ઉદ્દ ઉદારણુ અસ્ત આઘ અનાઘેનિ મા, ૬૦
 ભાષા ભુર સમસ્ત વાક વિવાદેની મા.
 હરપ હાસ્ય ઉપહાસ્ય કાવ્ય લવિત વિતતુ મા, ૬૧
 ભાવ ભેદ નિજ ભાસ્ય ભ્રાંત ભલે ચિતતુ મા.
 ગીત નૃત્ય વાણંત તાલ તાન માને મા, ૬૨
 વાણિ વિવિધ્ય વિચિત્ર ગુણ અગણિત ગાને મા.
 રતિરસ વિલસ વિલાસ આશ સકલ જગની મા, ૬૩
 તન તન મન મધ્ય વાશ મહંમાયા મગની મા.
 જાણે અજાણે જકત બે બાંધા જાણે મા, ૬૪
 જીવ સકળ આશકત સહુ સરખું માણે મા.
 વિધ્ય વિધ્ય ભોગ મ્રજદ જગ દાખ્યું ચાખ્યું મા, ૬૫
 ધત સુણતાં તે સ્વાદ પદ પોતે રાખ્યું મા.

જડ થડ સાખા પત્ર પુષ્પ ફળે ફરતી મા,	
પરમાણુ એક માત્ર ઈતીવાસર ચળતી મા.	૬૬
નીપટ અટપટી વાતુ નામ કહુ કોનું મા,	
સરજી સાતે ઘાત માત અધીક સોનું મા.	૬૭
રત્ન મણી માણેક નંગ મગીયાં મુક્તા મા,	
આભા અધિક અટક અન્યન સંયુક્તા મા.	૬૮
નીલપીત આરકત સામ શ્વેત સરખી મા,	
ઉભય વ્યક્તા વ્યક્ત જક્ત જને નરખી મા.	૬૯
નગજે અધીકુળ આઠ હેમાચલ આદિ મા,	
પવન ગવન ઠઠી ઠાઠ અરચીત તું સાધે મા.	૭૦
વાપી કુપ તળાવ તુ સરિતા સીંધુ મા,	
જળ તરણુ જળ નાવ તુ તારણુ ખંધુ મા.	૭૧
વનસ્પતિ ભાર અદાર ભુ ઉપર ઉભાં મા,	
કંત કંત તુ કીરતાર કોશવિઘાં કુંભાં મા.	૭૨
જડચેતન અભિધાન અંશ અંશ વારી મા,	
માનઘ મોટે માન્ય ને કરણી તારી મા.	૭૩
વરણુ ચાર નિજ કર્મ વર્મ સહિત સ્થાપી મા,	
એને ખાર અવર્મ અનુચર વર આપી મા.	૭૪
વાડવ વન્હીં નિવાસ મુખ માતા પોતે મા,	
તૃપ્તે તૃપ્તે આશ માત જગત્ર જોતે મા,	૭૫
લક્ષ્યોરાસી જંત સહુ તારા કીંવા મા,	
આણ્યો અસુરનો અંત દંડ ભલા કીંવા મા.	૭૬
દુષ્ટ દમ્યા કહિ વાર દારણુ દુઃખ દેતા મા,	
દૈત્ય કર્યા સંહાર ભાગ યગન લેના મા.	૭૭

- સુદ્ધ કરણુ સંસારકર ત્રિશુળ લિધું મા, ૭૮
 ભોમ્ય તણે શિર ભાર હરવા મન કિધું મા. ૭૯
 બહુચર બુદ્ધ્ય ઉદાર બળબોળી ખાવા મા, ૮૦
 સંત કરણુ ભવપાર સોધ્ય કરે સાવાળુમા. ૮૧
 અંધમ આંધારણુ હાર આસનથી ઉઠી મા, ૮૨
 રાખણુ યુગ વહેવાર બંધ્ય બાંધી મૂઠી મા. ૮૩
 આણી મન આનંદ મા માંડે પગલા મા, ૮૪
 તેજ પુંજ્ય રવિ ચંદ્ર દે નાનાં ડગલાં મા. ૮૫
 ભર્યા કદમ બે ચ્યાર મદમાતી મદભર મા, ૮૬
 મનમાં કરી વીચાર તેડાવ્યો અનુચર મા. ૮૭
 કુરકટ કરીયો રોહ કરણુ કર ચાલી મા, ૮૮
 નખ પાંખિમય લોહ પગ પૃથ્વી હાલી મા. ૮૯
 ઉડીને આકાશ થઈ અદ્ભુત આવ્યો મા, ૯૦
 અદ્ભુતમાં એક સ્વાસ અવનિતળ લાવ્યો મા. ૯૧
 પાપિ કરણુનિ પાત પ્રથ્વીપડ માંહે મા, ૯૨
 ગાંધ્યું મન ગુજરાત્ય ભિલાં ભડ માંહે મા, ૯૩
 ભોળી ભવાનિ માય ભાવ ભર્યા ભાળે મા, ૯૪
 કીધી ઘણી કપાય ચુઆળે આળે મા. ૯૫
 નવખંડ ન્યાળી નેટ નજર વજર વજર પેઠી મા, ૯૬
 ત્રેણુ ગામ તર ભેઠ્ય ઠેઠ્ય અડી બેઠી મા, ૯૭
 શેવક સારણુ કાજ સલખનપુર સેડે મા, ૯૮
 ઉઠ્યો એક અવાજ ડડાણા નેડે મા, ૯૯
 આવ્યાં અશણી સરણુ અતિ આનંદ ભયાળુમા, ૧૦૦
 ઉદિત સુદિત રવી કર્ણ દશ દિશ જશ પ્રસર્યો મા. ૧૦૧

- સકળ સમ્રાટી સુખ માત બેઠાં ચિત્ત સ્થિર થૈ મા, ૯૦
 વસુધા મધ્ય વિદ્યાત વાત વાયુ વિદ્ય ગઈ મા. ૯૦
 જાણે જકત બધ્ય જોર જન જનુનિ જોખે મા, ૯૧
 અધિક ઉરાડયો શોર વાશ કરી ગોખે મા. ૯૧
 ચાર ખુંટ ચોખાંણ્ય ચરચા એ ચાલિ મા, ૯૨
 જન જન પ્રત્ય સુખ વાણ્ય બહુચર બરદાળી મા. ૯૨
 ઉદા ઉદા જેકાર કિધો નવખંડે મા, ૯૩
 મંગળ વરત્યા ચાર ચૌદ બ્રહ્માંડે મા. ૯૩
 ગાળ્યા સાગર સાત દુધે મહે ત્રુઠ્યા મા, ૯૪
 અધમ અધર્મ ઉત્પાત તે કિધા જુઠા મા. ૯૪
 હરખ્યા સુરિનર નાગ સુખ જોઈ માતાનું મા, ૯૫
 અવલોકી અનુરાગ મન મુનિ સરખાનું મા. ૯૫
 નવમ્રહ નમવા પાય પામ્ય પળિ આખ્યા મા, ૯૬
 ઉપર ઉતારવા કાજ મણિ મુકતા લાખ્યા મા. ૯૬
 દશ દિશના દિગપાળ દેખિ દુઃખ વાખ્યા મા, ૯૭
 જન્મ મરણ જન્તળ જીતિ સુખ પાખ્યા મા. ૯૭
 ગુણ ગાંધર્વ જશ ગાન નૃત્ય કરે રંભા મા, ૯૮
 સ્વર સુણતાં તે કાન ગત થઈ ગઈ થંભા મા. ૯૮
 ગુણુનિધિ ગરબો એહ બહુચરમા કેરો મા, ૯૯
 ધારે ધરીને દેહ સદેખ ફેરે ફેરો મા. ૯૯
 પામે પદારથ પાંચ શ્રવણે સાંભળતાં મા, ૧૦૦
 ન આવે ઉની આંચ દાવાદળ બળતાં મા. ૧૦૦
 શસ્ત્ર ન ભેદે અંગ આઘ શકત શાખે મા, ૧૦૧
 નિત નિત નવલે રંગ શમ દમ કમ પાખે મા. ૧૦૧

- જળ જે અનઘ અઘાત ઉતારે બેડે મા,
 કાણુ કાણુ નિશદીન પ્રાત સંકટ બધ્ય ફેડે મા. ૧૦૨
- ભુત પ્રેત જાંબુક વંતર ડાકેણિ મા,
 ના આવે આડી અચુક શામા શાકેણી મા. ૧૦૩
- ચકણ કરણ ગતિ ભંગ ખુંગ પુંગ વાંગે મા,
 ગુંગ મુંગ મુખ અંગ અખંધ બધિ ટાંગે મા. ૧૦૪
- સેણવિહોણા નેણ નેણા તું આપે મા,
 પુત્ર વિહોણા કેણ મેણાં તું કાપે મા. ૧૦૫
- કળિ કલપતરૂ ઝાડ જે જાણે તેને મા,
 ભક્ત લડાવે લાડ પાડ વિના કેને મા. ૧૦૬
- પ્રગટ પુરૂષ પુરસાર્થ તું આલે પલમાં મા,
 હાલે ઘેર ઠકરાઈ ઘો દલ હલખલમાં મા. ૧૦૭
- નિરંબનને બન પાત્ર તે કરતા તું છે મા,
 રોગ દોશ દુઃખ માત્ર તું હરતા શું છે મા. ૧૦૮
- હુય ગજરથ સુખપાલ આલ વિના અજરે મા,
 બરદે બદુચર બાળ ન્યાલ કરે નજરે મા. ૧૦૯
- ધર્મ ધન ધન્ય ધાન્ય ન ટળે ધામ થકી મા,
 મહિપતિ મુખ દે માન્ય માતા નામ થકી મા. ૧૧૦
- નરનારી ધરી દહ જે તે કે ગાશે મા,
 કુમત્ય કંત તતખેલ થઈ ઉડી જાશે મા. ૧૧૧
- ભગવતિ ગીત ચરિત્ર જે સુણુલોક ને મા,
 થઈ કુળ સહિત પવિત્ર ચડશે વૈમાને મા. ૧૧૨
- તુંથી નથી જે વસ્ત જેથી તું તરપું મા,
 પુરણ પ્રગટ પ્રશસ્ત શી ઉપમા અરપું મા. ૧૧૩

વારંવાર પ્રણામ કરજોડી કિજે મા,	
નિરમળ નિશ્ચે નામ જન નિશાદિન લિજે મા.	૧૧૪
નમો નમો જગ માત સહસ્ર નામ તારાં મા,	
માત તાતને ભ્રાત તુ સરવે માહરા મા.	૧૧૫
સંવત શતદશ સાત નેવું ફાલગુણ સુધે મા,	
તિથી ત્રિતીયા વિક્રાત ઇતિ વાસર બુધે મા.	૧૧૬
રાજનગર નિજ વામ પુર નવિન મધ્યે મા,	
આઈ આઘ વિશ્રામ જાણે જગ બધે મા.	૧૧૭
કરય દુર્લભ શુર્લભ રહે સદુ છવાડો મા,	
કરજોડી વલ્લભ કહે ભટ મેવાડો મા.	૧૧૮

બહુચરાજીના શણગારનો ગરબો.

પ્રથમ ધ્યાન માત બહુચરાનું ધરંરે	લોલ૦	
જેથી અમૃત વાણીની રચના કરંરે	લોલ૦	૧
માના શણગારની શું કહું રે વાતડીરે	લોલ૦	
બાળી રમક ઝમક ચાલે આડે ઘાતડીરે	લોલ૦	૨
પગે પેટલી ખિરાજે માને ઝાંઝરી રે	લોલ૦	
અણવા વીંછીઆ ઝખુકે મા શોભા ઘણીરે	લોલ૦	૩
માની ઘાઘરીએ ધુધરી શોભતીરે	લોલ૦	
કટી મેખલા જડાવ ઘણું આપતીરે	લોલ૦	૪
ગળે હાર હાથ્યામાં જડાવ છે ઘણારે	લોલ૦	
કોટ કંટસરી દુગદુગીને ઝુમણારે	લોલ૦	૫
પારો શુદ્ધ વિંધ હેમનો કંઠમાં પડ્યોરે	લોલ૦	
ચઉઠ લોકમાં સ્વરૂપ બહુચરા મળેરે	લોલ૦	૬

ઝાક દાણીયું અમુલ્ય રત્ન શું જડીયુંરે	લોલ૦
બહુ ચાતુરી કરીને સોનીએ ઘડીયુંરે	લોલ૦ ૭
પોંચે પોંચીયું મણી જડાવ રત્ન શુંરે	લોલ૦
તેની પ્રભા તો ગવરી નખમાં પડીરે	લોલ૦ ૮
ખાંહયે ખાળુખંચ લટકે કુમકારે	લોલ૦
શોભે મણી જડાવ તણા જુખમાંરે	લોલ૦ ૯
હીરા રતનની કાંચળી બુટ જડીરે	લોલ૦
માના કાનમાં કનક તણી પાંદડીરે	લોલ૦ ૧૦
માની ઝાલમાં મણી જડાવ ડામણીરે	લોલ૦
નકવેસરે ખીરાજે આંજ આંખડીરે	લોલ૦ ૧૧
માને લલાટ ટીલડી શોભતીરે,	લોલ૦
માથે વેળી ખીરાજે નાગની ફણીરે.	લોલ૦ ૧૨
માએ સંઘામાં કીધી સીંદુરની છખીરે,	લોલ૦
જેમ ખગમાં ઉગતો દીસે રવીરે.	લોલ૦ ૧૩
માને ચાટલો ખીરાજે ઘણાં મોરડારે,	લોલ૦
વાંસે હેમનો મણી જડાવ ગાંફણારે.	લોલ૦ ૧૪
કસુંબે ચુવે છ માત કેરી ચુંદડીરે,	લોલ૦
હીરા સાંકળી તે લાલ મોતીએ જડીરે.	લોલ૦ ૧૫
માથે ગરબા લઈ બહુચરા રમેરે,	લોલ૦
તેવ તેવડી સાહેલીના સાથમાંરે.	લોલ૦ ૧૬
બ્રહ્મા ગાન ગાય વેદ મુખે શું કહુંરે,	લોલ૦
શીવે ડાક ડાંડી હેમની કરે મહીરે.	લોલ૦ ૧૭
કૃષ્ણ વાંસળી વગાડી બહુ હેતશુંરે,	લોલ૦
નારદે ચપકે કળા તે કરે અહીરે.	લોલ૦ ૧૮

ગાય ગાન કરે તાન એવા વનમાંરે,	લોલ૦
એક એકને જીવેને હસે મનમાંરે.	લોલ૦ ૧૯
માતા બહુચરાનું નામ છે જાગતુરે,	લોલ૦
તેથી દુઃખને દરીદ્ર કરે ભાગતુરે.	લોલ૦ ૨૦
જે કોઈ ભાવ થકી બહુચરાજીને ભજેરે,	લોલ૦
તેની વાત દેવ લોકમાં જઈ વસેરે.	લોલ૦ ૨૧
આપ કૃપાએ કરીને ગરીબ કહેરે.	લોલ૦
જે કોઈ ગાય તેના ચીતમાં બાળીરે.	લોલ૦ ૨૨
ગરબી ગાય શીખે જે કોઈ સાંભળેરે,	લોલ૦
તેના સંસારના દુઃખ સઘળા ટળેરે.	લોલ૦ ૨૩
ભટ્ટ વહલભ મેવાડા માનો દાસછેરે,	લોલ૦
ગરબી ગાય તેનો વધકુંઠ વાસછેરે.	લોલ૦ ૨૪

શીવ શક્તિની આરતીનો ગરબો.

જે આઘ શક્તી મા જે આઘ શક્તી;	
અખંડ બ્રહ્માંડ નીપાવ્યા પડવે પંચક મા;	
જયો જયો મા જીગતઅખે.	ટેક.
દ્વીતીય બે સ્વરૂપ શીવ શક્તિ જાણું મા;	
બ્રહ્મા ગણપતી ગાઉ હરિ ગાઉ મા.	જયો. ૧
તૃતીયા ત્રણ સ્વરૂપ ત્રીભુવનમાં બેઠા મા;	
ત્રણસ્થથકી તરવેણી તું તરવેણી મા.	જયો. ૨
ચોથે ચતુરા મહાલક્ષ્મી સચરાચર વ્યાપ્યા મા;	
ચાર ભુજ ચોદિશા પ્રગટ્યાં દક્ષીણમાં.	જયો. ૪
પંચમી પંચ રૂપી પંચમ ગુણપદમા મા;	
પંચ સહસ્ર ત્યાં સોઠયે, પંચ તત્વે મા.	જયો. ૫

સદ્દેવી તું નારાયણી, મહીશાસુર માર્યો મા;	
નરનારીને રૂપે, વ્યાધ્યાં સઘળે મા.	જયો. ૬
સપ્તમી સપ્ત પાતળા સાવીત્રી સેના મા;	
ગઉ ગંગા સાવીત્રી ગઉરી ગીતા મા.	જયો. ૭
અષ્ટમી અષ્ટ ભુજ, આઠ આનંદા મા;	
સુરવર મુનીવર જનમ્યા, દેવ દમત્યે મા.	જયો. ૮
નવમી નવકળ નાગ, સેવે નવ દુરગા મા;	
નવરાત્રીના પુજન કીર્તિ છે બ્રહ્મા મા.	જયો. ૯
દશમી દશ અવતાર જયઃવીજ્યા દશમી મા;	
રામે રામ રમાડયા રાવણ રોળ્યો મા.	જયો. ૧૦
એકાદશી અગ્નીઆરશ કાત્યાયની કામા મા;	
કામ દુર્ગા કાસીકા, સામાને રામા.	જયો. ૧૧
બારસ બાળા રૂપ બહિચરિ અંબામા;	
બટક ભેરવ સોહીએ, તારા છે તુજ મા.	જયો. ૧૨
તેરસ તુળજા રૂપ, તું તારણી માતા મા;	
બ્રહ્મા વીંજુ સદાશીવ, ગુણ તારા ગાતા.	જયો. ૧૩
ચઉદસે ચૌદ રૂપ, ચુંડી ચામુંડા મા;	
મારકડે વખાણ્યા, ગામ શુભ કવીતા.	જયો. ૧૪
પુનમે પુરણ કરી, સત ભાવતી નગરી મા;	
વશીષ્ઠે માંહી વખાણી, શુણી કરજે કરણા.	જયો. ૧૫
સવંત સતાવન સોળે, તિથી ભાવે મા;	
સવંત સોળે પ્રગટી, રેવવાને તીરે.	જયો. ૧૬
શીવ શક્તિની આરતિ, જે ભાવે ગાશે મા;	
ભણે શીવાનંદ સ્વામી, સુખ સંપત્તી થાશે.	જયો. ૧૭

ધાળ.

આરોગો બહુચરાણ મોરી માય, જેમ જન તાહરા દુઃખીયા થાય મા. ૧
 કનક કળસ ગંગાજળ ભરી, બહુચરાણ આગળ ધાળજ ધરીમા. ૨
 દ્રાક્ષ ચારોળી બદામ અખોડ, પસ્તાં લીંબુને પાકાં ખેર મા. ૩
 શીંગાડાં સાકર શેલડી, બડબુચાં આંખા કાકડી મા. ૪
 મગના લાડુને ઘેખર સાર પેંડા ઘારીને દુધપાક મા, ૫
 ખારાં તીખાંને તમતમાં, આદુ લીંબુને માંદિ કરમદાં ઘણાં મા. ૬
 શ્રીરંગ આઈજી લેજેરે ભોગ, અનેક અનેકના સર્વ સંજોગ મા. ૭
 ખીર ખાંડ ઘ્રત પોળી સાર, આરોગો બહુચર કંસાર મા. ૮
 લેંચી લાપશીને ચુરમાં, વડાં વેઢમીને સાકજ ઘણાં મા. ૯
 તાળ શાક ઘ્રત પુરણુ કરી, આરોગો બહુચરાણ ચિત્ત ધરી મા. ૧૦
 કશર કરમજ ભર્યા ભરપુઝ, છરા રસ માણ જમીએ કુર મા. ૧૧
 દુધ કઢયાં લેઢ આગળ ધર્યા, ઘુંટ ભરીને માયે આચમન કર્યા મા. ૧૨
 આરોગીને ઢિયાં મોરી માય, જીઠ રહ્યાં તે જન માગી ખાય મા. ૧૩
 સિંહાસન ઉપર સુંદરી, બેઠાં માત સકળ પરવરી મા. ૧૪
 બેઠેકે ખરાશે બીડી કરી, આનંદે માયે મુખમાં ધરી મા. ૧૫
 એક એક આગળ ઢોળેરે વાય, એક એક આગળ નૃત્ય થાયજ મા. ૧૬
 વાજે પંચ શબ્દ નિશાન, ભેર ભુંગળ વાજે પરીમાણુ મા. ૧૭
 સકળ મનોર્થ પુરો મોરી માય, બેઠેકર જોડીને વલ્લભ ગાય મા. ૧૮
 સમાપ્ત.

❧ દેવીભક્તોને ઉત્તમ લાભો ❧

બહુચરાણ માતાના ગરબા તથા અંખિકાવિજય ગર-
 બાવળી તથા વીચાર તરંગ જ્ઞાન ઉપદેશ ભજનાવળી જે
 ભક્તને જોડેચવા (દેહાણી કરવા) જોડતી હશે તેને કીર્ત-
 યત ભાવે આપવામા આવશે.—મળવાનું ઠેકાણું.
 કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા, કાળુપુર રોડ, અમદાવાદ. તથા
 બુકસેલર કાલીદાસ માધવજી, મુ બહુચરાણ વાયા મેહેશાણા.

એક દિપત નોવેલ.

ભાગ ૧ લો. મુદ્દા ફક્ત આઠ આના ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ.
ભાગ ૨ નો (પુરો મુદ્દા ફક્ત આઠ આના ટપાલ ખર્ચ બુદ્ધ.)

જમાં—હોળી, ધુળેટી જવા તહેવારમાં નિર્દોષ
ગમ્મતથી પેસતો સમાજમાં સડો, વિદ્યાર્થી જીવનમાં
જોઈએ તેવો મા, બાપનો, અંકુશ નહિ હોવાના
પરિણામે તેઓની થતી દુર્દશા, પઈસાદાર કુટુંબની
છોકરીઓને ગરીબ સાસરામાં સમાશ કરતાં, નડતી
વિટખણાઓ ! વિધુર સાસરો અને નાદાન વરની
વચ્ચે પાનુ પડેલી પ્રેમદાની કર્મ કથા ! પુત્ર લા-
લશાની તૃપ્તિના અર્થે પતિ પ્રભુને તજી પરનર
સાથે તકદિર અજમાવતી અબળાઓની અધમ દશા !
વીગેરે ચાલુ જનાનાના વિષયોથી ભરપુર આ
પુસ્તક છે.

જ ને લાગ લેગા મંગાવનારને ટપાલ ખર્ચ માફ.
મલવાનું ઠેકાણું.

देशवलाल भगनलाल दुधवाणा.

કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

વાંચક વર્ગને વધામણી

ગુજરાતી ભાષામાં અત્યંત લોકપ્રિય થઈ પડેલી
ઘરમાં તથા લાયબ્રેરીમાં રાખવા લાયક સર્વાંગ
સુંદર નવલ કથાઓ

દુખી દંપતી યાને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય...	૧-૮-૦
શેઠ શગાળશા ...	૧-૦-૦
મધુ કાન્તા યાને મેવાડની સિંહાણુ....	૦-૧૨-૦
પવિત્ર લલિતા અને તરુણ યોગી....	૦-૮-૦
૪૨કે અંજનમ યાને મોતનો પેગામ ભાગ ૧લો	૦-૮-૦
૪૨કે અંજનમ યાને મોતનો પેગામ ભાગ ૨જો	૦-૮-૦
પુર્ણચંદ્ર અને લલીતા	૦-૮-૦
રસિક મેના ...	૦-૮-૦
સુંદર મણી	૦-૮-૦
પવિત્ર પદ્મણી	૦-૮-૦
બોલતો પલંગ...	૦-૮-૦
નટવર યાને જીરનો પ્યાલો....	૦-૮-૦
સતી તેજબા ...	૦-૮-૦
મેના શેઠાણી ...	૦-૮-૦
મનહર મેના ...	૦-૮-૦

ઉપરના તથા બીજી ઘણી જાતના પુસ્તકો દમારે ત્યાંથી
રોકડી કિંમતે મળશે અગર વી. પી. થી મોકલવામા આવશે
માટે મંગાવી ખાત્રી કરો દરેક પુસ્તકનું ટપાલ ખર્ચ જુદું
સમજવું. મળવાનું ઠેકાણું.

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા.

કાળુપુર રોડ—અમદાવાદ.

!! તાકીદ મંગાવો !! થોડી નકલો શીલક છે !!

❧ વીરામી સદીનો જ્ઞેશ જંગ ❧

મધુ કાન્તા

શાસ્ત્ર

મેવાડની સીંહલુ.

આ પુસ્તકની અંદર જાસદા સ્વદેશીયાઓકે જમા
નામાં આપણા દેશની શ્રાવણીઓ કેવી બહાદુર હતી
અને સખુસ પ્રાગમાં તેઓ કેવું પ્રાકટ કરતી હતી તે
સારી રીતે જાણી આપું છે. જલમાં રજપુતાણી
ઓને જનાનમાનાની જેલમાં રાખવામાં આવે છે,
તેના કરતાં જે પ્રથમની ચાકક ડાખણી આપી તરકરી
તાકીમ તેમજ ઘાંડેચારી વીંગરે જે આપવામાં આવે
તો તે શ્રાવણીઓ તેમજ તેની સુતરી પણ બહાદુર
અને તેમા કાર્ય નવાઈ નથી નિમાત્વ શ્રદ્ધ મર્યદા શ્રી
પત્નીમા મનુષ્યવતી આગળ પ્રગટી વીકરે વીનંગેથી
મનુષ્ય પુરુષ છે જનાની શ્રી મત ફક્ત ગાર ન્યાયાચ
કે સમાન વચ્ચે જઈ શકે તેવું જ મારું.

મગલન કેદાનુ

કેશવલાલ મગનલાલ દુવવાળા.

કાગળ નકલ-મુદ્રા

ફક્ત થોડી નકલો સીલકમાં રહી છે માટે તાકીદે મંગાવો
નહિ તો પસ્તાશો.

એકે આવાજે વખાણાયેલું પુસ્તક.

દુઃખી દંપતી યાને વિશુદ્ધ પ્રેમનો વિજય

આ પુસ્તક પતિવ્રતા
સ્ત્રીને અનેક કષ્ટો
પડવા છતાં પોતાનું
સતીત્વ ક્ષી રીતે
સાચવી શકે છે તેમ
જ સત્જન પુરુષ
અપુર પત્નીવ્રત
દાખવીને દરિદ્રતા પ-
સાર કરી સત્ય અને
નીતીથી સુખની સી-
માએ પહોંચતાં આ-
ખરે દેશ સેવામાં
ક્ષી રીતે જોડાય છે
વગેરેનું રસપૂર્ણ વ-
ર્ણન કરી કન્યા-
વિક્રય વૃદ્ધ લક્ષ,
સગે, વિધવાંશતા-

ધી ક્ષેપા ક્ષેપા લેવાં કર પરિણામે આવે છે તેમો આખેદુળ ચિતાર
અલિખવામાં આવ્યો છે માટે આ પુસ્તક અવસ્ય પરીદર્શ
યોગ્ય છે આ પુસ્તક વાંચવા લીધા પછી નીચે મુકવું ગમતું
નથી; આ પુસ્તક સ્ત્રી, પુરુષો તેમજ બાળકોને વાંચવા લાયક
છે માટે તાકીદે મંગાવો. કિંમત ફક્ત દોઢ રૂપીયા દપાલ
ખર્ચ ચાર આના ગુદું. મંગવાનું કેહાણું:-

કેશવલાલ મગનલાલ દુધવાળા. શાળુપુર રોડ-અમદાવાદ.

